Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 12 maj 2022*

Innehållsförteckning

Tillämpliga bestämmelser . . . 3
Världshandelsorganisationens regelverk . . . 3
Unionsrätt . . . 4
Bakgrund till tvisten . . . 6
Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen . . . 8
Parternas yrkanden i målet vid domstolen . . . 9
Prövning av huvudöverklagandet . . . 10
Den första grunden . . . 10
Parternas argument . . . 10
Domstolens bedömning . . . 11
Den andra grunden . . . 15
Parternas argument . . . 15
Domstolens bedömning . . . 16
Den tredje grunden . . . 18
Parternas argument . . . 18
Domstolens bedömning . . . 19
Anslutningsöverklagandet . . . 22
Den första grunden . . . 22

* Rättegångsspråk: engelska.

Parternas argument 22

Domstolens bedömning 23

Den andra grunden 25

Parternas argument 25

Domstolens bedömning 26

Rättegångskostnader 26

”Överklagande – Dumpning – Genomförandeförordning (EU) 2017/763 – Import av visst lätt termopapper med ursprung i Republiken Korea – Slutgiltig antidumpningstull – Förordning (EU) 2016/1036 – Artiklarna 6, 16 och 18 – Bevis – Lämnande av uppgifter som inte ingår i ett svar på ett antidumpningsfrågeformulär – Viktning av försäljning som påverkar beräkningen av dumpningen – Artikel 2.1 och 2.3 – Beräkningen av normalvärdet – Rangordning av beräkningsmetoderna – Artikel 3.2 och 3.3 – Skada – Beräkning av prisunderskridandemarginalen – Anslutningsöverklagande – Artikel 2.11 – Dumpningens faktiska omfattning – Artikel 18 – Undantag vid besvarandet av antidumpningsfrågeformulär – Bristande samarbete föreligger inte”

I mål C-260/20 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 11 juni 2020,

Europeiska kommissionen, inledningsvis företrädd av J.-F. Brakeland och A. Demeneix, därefter av J.-F. Brakeland och G. Luengo, samtliga i egenskap av ombud,

sökande,

i vilket de andra parterna är:

Hansol Paper Co. Ltd, Seoul (Sydkorea), företrätt av J.-F. Bellis, B. Servais och V. Crochet, avocats,

sökande i första instans,

European Thermal Paper Association (ETPA), Zürich (Schweiz), företrätt av H. Hobbelen, B. Vleeshouwers och K. Huyghebaert, advocaten, samt J. Rivas, abogado.

intervenient i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen),

sammansatt av ordföranden A. Prechal (referent) samt domarna J. Passer, F. Biltgen, N. Wahl och M.L. Arastey Sahún,

generaladvokat: P. Pikamäe,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

och efter att den 13 januari 2022 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska kommissionen har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 2 april 2020, Hansol Paper/kommissionen (T-383/17, ej publicerad, EU:T:2020:139) (nedan kallad den överklagade domen), genom vilken tribunalen ogiltigförklarade kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/763 av den 2 maj 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av preliminär tull på import av visst lätt termopapper med ursprung i Republiken Korea (EUT L 114, 2017, s. 3) (nedan kallad den omtvistade förordningen), i den del denna förordning avsåg varor tillverkade av Hansol Paper Co. Ltd (nedan kallat Hansol).

2 European Thermal Paper Association (ETPA) har i sitt anslutningsöverklagande yrkat att den överklagade domen ska upphävas.

Tillämpliga bestämmelser

Världshandelsorganisationens regelverk

3 Genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 38, s. 3), godkände Europeiska unionens råd avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO), som undertecknades i Marrakech den 15 april 1994, samt de avtal som återges i bilagorna 1, 2 och 3 till detta avtal, däribland avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (EGT L 336, 1994, s. 103; svensk specialutgåva, område 1, volym 38, s. 105) (nedan kallat antidumpningsavtalet).

4 I artikel 2 i antidumpningsavtalet, som har rubriken ”Fastställande av skada”, föreskrivs följande:

”2.1 I detta avtal skall en vara anses dumpad, dvs. införd på ett annat lands marknad till lägre pris än dess normala värde, om exportpriset för varan när den exporteras från ett land till ett annat är lägre än det jämförbara pris som en vara av samma slag betingar i den normala handeln när den är avsedd för konsumtion i exportlandet.

2.2 När försäljning av en vara av samma slag inte förekommer i den normala handeln på exportlandets hemmamarknad, eller när sådan försäljning på grund av särskilda marknadsförhållanden eller volymmässigt liten försäljning på hemmamarknaden … inte medger

en riktig jämförelse, skall dumpningsmarginalen fastställas antingen genom en jämförelse med jämförbart exportpris på en vara av samma slag till lämpligt tredjeland under förutsättning att detta pris är representativt, eller med tillverkningskostnaden i ursprungslandet plus skäligt tillägg för administrations-, försäljnings- och andra allmänna kostnader samt för vinst.

…”

Unionsrätt

5 Artikel 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21) (nedan kallad grundförordningen) lyder enligt följande:

”1. En antidumpningstull får tillämpas på alla dumpade produkter vilkas övergång till fri omsättning inom unionen vållar skada.

2. En produkt ska anses vara dumpad om exportpriset till unionen är lägre än det jämförbara pris som en likadan produkt betingar vid normal handel i exportlandet.

…”

6 I artikel 2 i förordningen, som har rubriken ”Fastställande av dumpning”, föreskrivs följande:

”1. Normalvärdet ska vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller ska betala vid normal handel.

Om exportören i exportlandet inte tillverkar eller säljer den likadana produkten får dock normalvärdet fastställas på grundval av andra försäljares eller producenters priser.

…

2. Normalvärdet ska i allmänhet fastställas på grundval av försäljningen av den likadana produkten, avsedd för förbrukning på hemmamarknaden, om försäljningsvolymen utgör minst 5 % av försäljningsvolymen till unionen av produkten i fråga. Det är dock tillåtet att utgå från en lägre försäljningsvolym om till exempel de uttagna priserna anses vara representativa för den berörda marknaden.

3. Om försäljning av den likadana produkten vid normal handel inte förekommer eller är otillräcklig, eller om försäljningen på grund av den särskilda marknadssituationen inte möjliggör någon riktig jämförelse, ska normalvärdet för den likadana produkten beräknas på grundval av produktionskostnaden i ursprungslandet jämte ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst, eller på grundval av exportpriserna vid försäljning vid normal handel till ett lämpligt tredjeland, förutsatt att dessa priser är representativa.

…

9. I de fall då det inte finns något exportpris eller då exportpriset förefaller otillförlitligt på grund av förhållandet eller ett kompensationsarrangemang mellan exportören och importören eller en tredje part, får exportpriset konstrueras på grundval av det pris till vilket de importerade

produkterna första gången säljs vidare till en oberoende köpare eller, om produkterna inte säljs vidare till en oberoende köpare eller inte säljs vidare i samma skick som de importerats, på någon annan skälig grund.

…

11. Om inte annat följer av relevanta bestämmelser angående rättvis jämförelse ska förekomsten av dumpningsmarginaler under undersökningsperioden normalt fastställas på grundval av en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och ett vägt genomsnittligt pris för alla exporttransaktioner till unionen, eller genom en jämförelse transaktion för transaktion mellan enskilda normalvärden och enskilda exportpriser till unionen. Ett normalvärde som fastställts på grundval av ett vägt genomsnitt kan dock jämföras med priset för varje enskild exporttransaktion till unionen om det finns ett mönster för exportpriserna vilket väsentligen skiljer sig mellan olika inköpare, regioner eller tider och om de metoder som anges i första meningen i denna punkt inte till fullo skulle återspegla den dumpning som förekommer. Denna punkt ska inte utesluta att stickprovstagning enligt artikel 17 används.”

7 I artikel 3 i förordningen, med rubriken ”Fastställande av skada”, föreskrivs följande:

”1. Enligt denna förordning ska, om inte annat anges, begreppet skada avse väsentlig skada för unionsindustrin, risk för väsentlig skada för unionsindustrin eller avsevärd försening av etablerandet av sådan industri och begreppet ska tolkas enligt bestämmelserna i denna artikel.

2. Fastställande av skada ska grundas på faktiska bevis och ska inbegripa en objektiv granskning av såväl

a) den dumpade importens omfattning och inverkan på priserna på unionsmarknaden för likadana produkter, som

b) denna imports inverkan på unionsindustrin.

3. Med avseende på den dumpade importens omfattning ska det övervägas huruvida en betydande ökning av dumpad import ägt rum antingen i absoluta tal eller i förhållande till produktion eller konsumtion i unionen. Vad avser den dumpade importens inverkan på priserna ska det övervägas huruvida de dumpade importprodukterna sålts till betydligt lägre pris än priset för den likadana produkten framställd av unionsindustrin, eller om denna import annars leder till att priserna sänks väsentligt eller till att väsentliga prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindras. Varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.”

8 I artikel 6 i förordningen, med rubriken ”Undersökningen”, föreskrivs följande:

”1. Efter det att förfarandet har inletts ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna inleda en undersökning på unionsnivå. Denna undersökning ska omfatta såväl dumpning som skada och dessa företeelser ska undersökas samtidigt.

För att säkerställa att undersökningsresultaten blir representativa ska en undersökningsperiod väljas som i fråga om dumpning normalt ska omfatta en period om minst sex månader omedelbart innan förfarandet inleds.

…

2. Parter som får frågeformulär i en antidumpningsundersökning ska ges minst 30 dagar för att besvara dem. …

…

8. Utom under de omständigheter som avses i artikel 18 ska i görligaste mån riktigheten undersökas i de uppgifter som lämnas av berörda parter och som läggs till grund för de avgöranden som träffas.

…”

9 I artikel 16 i grundförordningen, med rubriken ”Kontrollbesök”, föreskrivs följande:

”1. Kommissionen ska, om den finner detta lämpligt, genomföra besök hos importörer, exportörer, handlare, agenter, producenter och branschföreningar och organisationer för att kontrollera bokföringen och de uppgifter som lämnats om dumpning och skada. Vid avsaknad av ett adekvat och i rätt tid inkommet svar kan kommissionen välja att inte genomföra ett kontrollbesök.

…”

10 I artikel 18 i förordningen, med rubriken ”Bristande samarbete”, föreskrivs följande:

”1. I sådana fall där någon berörd part vägrar att ge tillgång till eller på något annat sätt inte lämnar nödvändiga uppgifter inom den föreskrivna tidsfristen enligt denna förordning eller väsentligen hindrar undersökningen får provisoriska eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden fattas på grundval av tillgängliga uppgifter.

Om det framkommer att någon berörd part har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter ska dessa lämnas utan beaktande och tillgängliga uppgifter får användas.

Berörda parter ska göras uppmärksamma på konsekvenserna av bristande samarbete.

…

3. Även om de uppgifter som lämnas av en berörd part inte är fullkomliga i varje avseende ska de inte lämnas utan beaktande, under förutsättning att eventuella brister inte är sådana att de gör det orimligt svårt att komma fram till ett rimligt tillförlitligt avgörande, att uppgifterna lämnas på ett korrekt sätt i god tid och är kontrollerbara och att parten har handlat efter bästa förmåga.

…”

Bakgrund till tvisten

11 Bakgrunden till tvisten, som återges i punkterna 1–22 i den överklagade domen, kan sammanfattas enligt följande.

12 Hansol är ett bolag i Sydkorea som tillverkar och exporterar lätt termopapper, bland annat till Europeiska unionen.

13 Till följd av ett klagomål från ETPA, en ideell organisation som företräder de europeiska producenterna av lätt termopapper inledde kommissionen den 18 februari 2016 ett antidumpningsförfarande beträffande import av lätt termopapper med en vikt på högst 65 g/m2 i rullar med en bredd på minst 20 cm, en rullvikt (inklusive papper) på minst 50 kg och en rulldiameter (inklusive papper) på minst 40 cm (nedan kallade jumborullar) med eller utan en beläggning på ena eller båda sidorna, beskiktade med ett värmekänsligt ämne (det vill säga en blandning av färg och en framkallare som reagerar och skapar en bild vid uppvärmning) på ena eller båda sidorna, och med eller utan toppbeläggning, med ursprung i Sydkorea och klassificerade enligt fyra olika KN-nummer (nedan kallad den berörda produkten).

14 Under undersökningsperioden från den 1 januari 2015 till den 31 december 2015 sålde Hansol den berörda produkten i unionen både till oberoende kunder och till en närstående handlare, Hansol Europe BV och till de fyra närstående bearbetningsföretagen Schades Ltd, Schades Nordic A/S, Heipa technische Papiere GmbH (nedan kallat Heipa) och R+S Group GmbH (nedan kallat R+S). De närstående bearbetningsföretagens verksamhet bestod bland annat av att omvandla denna produkt till små rullar, vilka såldes till oberoende eller närstående kunder i unionen.

15 En annan sydkoreansk exporterande tillverkare, Hansol Artone Co. Ltd (nedan kallad Artone), som hade kopplingar till Hansol, samarbetade i antidumpningsundersökningen.

16 Den 19 februari 2016 begärde Hansol, efter att ha mottagit det antidumpningsfrågeformulär som skickats till exporterande tillverkare av den berörda produkten, att Schades Nordic, Heipa och R+S skulle undantas från skyldigheten att fylla i frågeformuläret, med hänsyn till att dessa bolag inte hade haft någon försäljning eller endast en begränsad försäljning av den berörda produkten till oberoende kunder i unionen.

17 Kommissionen biföll denna begäran den 23 februari 2016, samtidigt som den förbehöll sig rätten att begära ytterligare upplysningar eller uppgifter.

18 Den 7 mars 2016 beslutade kommissionen, efter att ha granskat vissa uppgifter som lämnats av Hansol, att Schades Nordic, Heipa och R+S skulle besvara vissa delar i antidumpningsfrågeformuläret.

19 Efter ett besök i Schades lokaler meddelade kommissionen, den 21 mars 2016, Hansol att begäran om upplysningar av den 7 mars 2016 framdeles endast avsåg Schades.

20 Den 15 april 2016 bekräftade kommissionen att den mottagit Hansols, Artones, Hansol Europes och Schades svar på antidumpningsfrågeformulären. Under perioden 15 juni–26 augusti 2016 genomförde kommissionen undersökningar i dessa bolags lokaler.

21 Den 16 november 2016 antog kommissionen genomförandeförordning (EU) 2016/2005 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av visst lätt termopapper med ursprung i Republiken Korea (EUT L 310, 2016, s. 1).

22 Mellan den 17 november 2016 och den 23 mars 2017 yttrade sig Hansol om de handlingar med uppgifter som innehöll kommissionens preliminära och slutgiltiga slutsatser.

23 Den 2 maj 2017 antog kommissionen den omtvistade förordningen om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av den berörda produkten i form av ett fast nettobelopp på 104,46 euro per ton.

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

24 Hansol väckte talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 20 juni 2017.

25 Hansol åberopade fem grunder till stöd för sin talan. Endast den första anmärkningen i den första grundens andra del, den andra grundens första del, den fjärde grunden samt den andra och den tredje delen av den femte grunden är av relevans för bedömningen av de grunder som anförts till stöd för överklagandet och anslutningsöverklagandet.

26 Genom beslut av den 27 november 2017 tillät ordföranden på tribunalens sjunde avdelning ETPA att intervenera till stöd för kommissionen.

27 Genom den överklagade domen ogiltigförklarade tribunalen den omtvistade förordningen. Inom ramen för den första grundens andra del, avseende åsidosättande av artikel 2.11 i grundförordningen, invände Hansol mot beräkningen av dumpningsmarginalen för den berörda produkten. Bolaget hävdade i huvudsak att kommissionen hade gjort en uppenbart oriktig bedömning vid viktningen av försäljningen i unionen till oberoende kunder i förhållande till försäljningen till de närstående bearbetningsföretagen, vilken uppskattades till mellan 15 och 25 % av den totala försäljningen för de förstnämnda, och mellan 75 och 85 % av den totala försäljningen för de sistnämnda. Kommissionen hade enligt bolaget underlåtit att beakta de kvantiteter som sålts till oberoende kunder av Schades Nordic.

28 Av de skäl som angavs i punkterna 84–87 och 92 i den överklagade domen konstaterade tribunalen att viktningen var felaktig. Tribunalen fann följaktligen att kommissionens beräkningar inte återspeglade den verkliga omfattningen av Hansols dumpning, och att kommissionen således hade åsidosatt artikel 2.11 i grundförordningen.

29 Inom ramen för den andra grundens första del hävdade Hansol att den slutgiltiga antidumpningstullen på 104,46 euro per ton, netto, som kommissionen införde genom den omtvistade förordningen, på grund av den felaktiga viktningen återspeglade en högre dumpningsnivå än den som konstaterats under undersökningen. I punkterna 100–106 i den överklagade domen godtog tribunalen denna delgrund med motiveringen att den slutgiltiga tullen hade fastställts på grundval av den konstaterade felaktiga viktningen.

30 Den fjärde grunden avsåg ett åsidosättande av artikel 2.1 i grundförordningen. Hansol gjorde gällande att kommissionen hade konstruerat det normalvärde som föreskrivs i artikel 2.3 i denna förordning på ett felaktigt sätt. I punkterna 152–158 i den överklagade domen godtog tribunalen denna grund. Tribunalen konstaterade i huvudsak att trots att Artone inte sålde två typer av produkter på sin hemmamarknad och kommissionen hade bekräftat att Hansols inhemska försäljning var representativ för en av dessa produkttyper, hade kommissionen beslutat att konstruera normalvärdet för dessa två produkttyper med tillämpning av artikel 2.3 i grundförordningen. Tribunalen fann att ett sådant fastställande av Artones normalvärde stred mot artikel 2.1 i grundförordningen, enligt vilken normalvärdet, när exportören inte säljer den likadana produkten, ska fastställas på grundval av andra försäljares eller producenters priser och

inte konstrueras på grundval av det berörda företagets produktionskostnader. Tribunalen godtog inte kommissionens argument att kostnadsstrukturen eller försäljningspriserna skilde sig avsevärt åt mellan Hansol och Artone på grund av att de inte omfattades av undantagen från metoden för fastställande av normalvärdet på grundval av faktiska priser. Den drog således slutsatsen att kommissionen hade åsidosatt artikel 2.1 i grundförordningen när den fastställde normalvärdet för Artone.

31 Hansol invände mot fastställandet av skademarginalen med stöd av den femte grundens andra del, som avsåg åsidosättande av artikel 3.1–3.3 och 3.5–3.8 i grundförordningen, EU-domstolens praxis, WTO:s beslut, kommissionens tidigare beslutspraxis och principerna om rättvis jämförelse och likabehandling. Hansol kritiserade bland annat kommissionen för att ha beräknat skadan genom att tillämpa artikel 2.9 i grundförordningen analogt och konstruera exportpriset för jumborullarna på ett konstlat sätt i stället för att basera sig på de slutpriser på dessa rullar som faktiskt tillämpades vid försäljningen till oberoende kunder.

32 I punkterna 197–205 i den överklagade domen konstaterade tribunalen att det förelåg ett fel som påverkade beräkningen av skademarginalen och godtog den femte grundens andra del. Tribunalen fann i huvudsak att kommissionen hade gjort en felaktig bedömning när den bedömde huruvida det förelåg en skada genom att konstruera exportpriset för Schades återförsäljning av den berörda produkten till oberoende kunder, genom att bland annat dra av försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader och vinst för att komma fram till detta hypotetiska pris motsvarande ”cost, insurance, freight”) (nedan cif-priset) vid unionens gräns, i stället för att använda de faktiska försäljningspriser som fakturerats efter denna återförsäljning och endast dra av försäljningskostnaderna. Tribunalen ansåg att Schades vidareförsäljning av den berörda produkten till oberoende kunder inte avsåg försäljning av små rullar, utan produkten som sådan. Tribunalen drog härav slutsatsen att det var denna produkt som konkurrerade med den likadana produkten från unionsindustrin och som orsakade denna industri skada, varför den ”referenspunkt” som skulle beaktas vid uppskattningen av skadan inte var priset vid unionens gräns utan priset vid försäljningen till oberoende kunder.

33 Slutligen anförde Hansol, inom ramen för den femte grundens tredje del avseende åsidosättande av artikel 3.2, 3.3 och 3.6 i grundförordningen, att de fel som gjorts gällande inom ramen för den andra delen av denna grund och i den första grundens andra del även innebar en felaktig beräkning av marginalerna för prisunderskridande och målpriser.

34 I punkterna 208–213 i den överklagade domen fann tribunalen att viktningsfelet även påverkade beräkningen av prisunderskridandet, eftersom kommissionen hade använt samma viktning för sistnämnda beräkning. Eftersom tribunalen inte kunde utesluta att detta fel, tillsammans med det fel som begåtts vid beräkningen av skademarginalen, även påverkade bedömningen av prisunderskridandet och granskningen av den dumpade importens inverkan på liknande produkter från unionsindustrin, beslutade den att bifalla talan på den femte grundens tredje del.

Parternas yrkanden i målet vid domstolen

35 Kommissionen har i sitt överklagande yrkat att domstolen ska

– upphäva den överklagade domen, ogilla talan i första instans och förplikta Hansol att ersätta rättegångskostnaderna, eller,

– i andra hand återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning och låta frågan om rättegångskostnaderna avseende förfarandena i målet i första instans och i målet om överklagande anstå.

36 ETPA har framställt samma yrkanden som kommissionen.

37 Hansol har yrkat att domstolen ska

– ogilla överklagandet,

– förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna med avseende på målet om överklagande, och

– förplikta ETPA att ersätta rättegångskostnaderna med avseende på målet om överklagande.

38 ETPA har genom sitt anslutningsöverklagande yrkat att domstolen ska

– upphäva den överklagade domen, ogilla talan i första instans och förplikta Hansol att ersätta rättegångskostnaderna;

– i andra hand återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning och låta frågan om rättegångskostnaderna avseende förfarandena i målet i första instans och i målet om överklagande anstå.

39 Hansol har yrkat att domstolen ska

– ogilla anslutningsöverklagandet, och

– förplikta ETPA att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av huvudöverklagandet

40 Kommissionen har, med stöd av ETPA, åberopat tre grunder till stöd för sitt överklagande. Den första grunden avser missuppfattning av bevisningen och en felaktig tolkning av de bestämmelser som är tillämpliga på de uppgifter som kommissionen kunde basera sig på för att konstruera exportpriset. Den andra grunden avser en felaktig tolkning av artikel 2.1 och 2.3 i grundförordningen vid fastställandet av normalvärdet vid avsaknad av försäljning på den inre marknaden. Den tredje grunden avser en felaktig tolkning av artikel 3 i grundförordningen vid fastställandet av prisunderskridandemarginalen vid export till unionen via närstående enheter.

Den första grunden

Parternas argument

41 Kommissionen har hävdat att tribunalen i punkterna 84–87, 92 och 100–106 i den överklagade domen gjorde en felaktig bedömning av den bevisning som var nödvändig för att konstruera exportpriset i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen.

42 Kommissionen har i första hand gjort gällande att tribunalen missuppfattade bevisningen när den i punkterna 85 och 86 i den överklagade domen fann att det framgick av de uppgifter som lagts fram under det administrativa förfarandet att åtminstone ett annat närstående bearbetningsföretag, nämligen Schades Nordic, hade sålt en viss volym av den aktuella produkten som hade köpts av Hansol. Enligt kommissionen hade nämligen Schades Nordic varken besvarat ett antidumpningsfrågeformulär eller varit föremål för ett kontrollbesök under detta förfarande, varför det inte kunde anses att bevisning avseende Schades Nordics försäljning hade lagts fram under nämnda förfarande.

43 Kommissionen har i andra hand gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig tolkning av tillämpliga bevisregler. Dessutom anser den att tribunalen ersatte kommissionens bedömning med sin egen i strid med gällande rätt.

44 Kommissionen anser för det första att tribunalen, genom att slå fast att kommissionen borde ha beaktat uppgifterna om Schades Nordic, ålade kommissionen att beakta uppgifter som inte härrör från det insamlings- och kontrollförfarande som genomförts i enlighet med grundförordningen. Kommissionen anser att den för att kunna göra en objektiv och precis bedömning är skyldig att inom en viss tidsfrist samla in uppgifter från de företag som är föremål för undersökningen genom antidumpningsfrågeformulären, varefter det ska kontrolleras att de svar som lämnats är riktiga. Grundförordningen och WTO-rätten utgör hinder för en skyldighet för kommissionen att beakta uppgifter som varken har lämnats av en berörd part som svar på ett antidumpningsfrågeformulär eller har kontrollerats. Dessa överväganden är i än högre grad tillämpliga i förevarande fall, eftersom uppgifterna om Schades Nordic hade kommit till kommissionens kännedom inom ramen för en begäran om att handlingarna inte skulle lämnas ut, varför de inte ingick i utredningsakten som var tillgänglig för övriga berörda parter.

45 Kommissionen anser för det andra att tribunalens resonemang är motsägelsefullt. Tribunalen fann att Schades försäljning var representativ för försäljningen till samtliga närstående bearbetningsföretag och ansåg att kommissionen var skyldig att beakta de enskilda uppgifterna om de närstående bearbetningsföretagen. Eftersom den överklagade domen inte innehåller något konstaterande som vederlägger kommissionens bedömning att Schades uppgifter var representativa för försäljningen till de tre andra närstående bearbetningsföretagen vid konstruerandet av exportpriset enligt artikel 2.9 i grundförordningen, gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att kräva att kommissionen skulle grunda sig på uppgifter som, då de inte hade lämnats av Schades Nordic, inte hade kontrollerats.

46 Hansol anser att det är uppenbart att överklagandet inte kan prövas på den första grunden eller, i andra hand, att det är uppenbart att överklagandet inte kan vinna bifall på denna grund.

Domstolens bedömning

47 Vad gäller kommissionens påstående att tribunalen grundade sig på en felaktig tolkning av tillämpliga bevisregler, erinrar domstolen om att det enligt grundförordningen ankommer på kommissionen att i egenskap av undersökande myndighet fastställa förekomsten av dumpning, skada och orsakssamband mellan den dumpade importen och skadan. Dessa omständigheter ska fastställas objektivt till följd av en tillförlitlig undersökning. Det finns emellertid inte någon bestämmelse i denna förordning som ger kommissionen befogenhet att tvinga berörda parter att delta i undersökningen eller att lämna upplysningar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 december 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punkt 54).

48 Såsom framgår av kombinationen av artiklarna 6, 16 och 18 i grundförordningen ska kommissionen, när den undersöker förekomsten av dumpning och skada, i första hand sträva efter att inhämta relevanta uppgifter på grundval av ett frivilligt samarbete från de berörda parternas sida. Kommissionen översänder för detta ändamål, i enlighet med artikel 6.2 i nämnda förordning, antidumpningsfrågeformulär till dessa företag. Svaren på dessa frågeformulär utgör en viktig informationskälla för kommissionen. Enligt artikel 6.8 i nämnda förordning ska kommissionen i görligaste mån kontrollera riktigheten i de erhållna upplysningarna innan den lägger dem till grund för sina slutsatser. För att uppfylla denna skyldighet har kommissionen möjlighet att genomföra kontrollbesök i enlighet med artikel 16 i samma förordning.

49 Av detta följer att i de fall där de berörda parterna samarbetar frivilligt utgör antidumpningsfrågeformulären kommissionens huvudverktyg för att genomföra sina antidumpningsundersökningar. Det är endast när en berörd part inte samarbetar i antidumpningsundersökningen genom att vägra tillgång till nödvändiga uppgifter eller genom att inte tillhandahålla dem inom den föreskrivna tidsfristen eller genom att väsentligen hindra undersökningen som kommissionen, med tillämpning av artikel 18 i grundförordningen, kan dra slutsatser på grundval av tillgängliga uppgifter.

50 Det framgår emellertid inte av ordalydelsen i bestämmelserna i grundförordningen att kommissionen, i en situation när den berörda parten samarbetar i undersökningen och lämnar upplysningar som inte ingår i ett svar på ett antidumpningsfrågeformulär, skulle vara skyldig att bortse från dessa upplysningar. En sådan tolkning av dessa bestämmelser skulle dessutom strida mot kommissionens skyldighet att med vederbörlig omsorg undersöka alla uppgifter som den förfogar över (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 mars 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkterna 32 och 36) samt mot grundförordningens syfte att fastställa förekomsten av dumpning och skada på ett objektivt sätt för att införa lämpliga antidumpningstullar.

51 Under ett antidumpningsförfarande kan kommissionen följaktligen inte bortse från upplysningar som lämnats av en berörd part som samarbetar med kommissionen enbart av det skälet att dessa upplysningar inte har lämnats som ett svar på ett antidumpningsfrågeformulär.

52 I förevarande fall framgår det av tribunalens fastställande av de faktiska omständigheterna i punkt 85 i den överklagade domen att Hansol samarbetade i undersökningen och lämnade upplysningar till kommissionen om Schades Nordics vidareförsäljning av den berörda produkten.

53 Mot bakgrund av övervägandena i punkterna 50 och 51 i förevarande dom innebär den omständigheten att Hansol inte lämnade upplysningarna om Schades Nordics vidareförsäljning av den berörda produkten som ett svar på ett antidumpningsfrågeformulär inte att kommissionen var befriad från skyldigheten att göra en bedömning av upplysningarnas relevans och kontrollera att de var riktiga.

54 Att undanta vissa berörda parter från skyldigheten att besvara antidumpningsfrågeformuläret befriar på samma sätt inte kommissionen från skyldigheten att bedöma och kontrollera de upplysningar som har erhållits vid sidan av svaren på frågeformuläret, eftersom beviljandet av dessa undantag inte befriar kommissionen från dess ansvar att genomföra undersökningen med omsorg.

55 Domstolen delar inte kommissionens inställning att denna tolkning kan äventyra utredningens opartiskhet, eftersom de aktuella upplysningarna inte har skickats till samtliga av övriga berörda parter för att säkerställa dessa parters processuella rättigheter. Kommissionen kan nämligen inte motivera sin bristande omsorg vid beaktandet av relevanta uppgifter genom att åberopa risken för åsidosättande av de andra berörda parternas processuella rättigheter, vilka kommissionen var skyldig att garantera under det förfarande som ledde fram till antagandet av den omtvistade förordningen.

56 Vad slutligen gäller anmärkningarna om att tribunalen missuppfattade bevisningen och rättsstridigt ersatte kommissionens bedömning med sin egen genom att anse att upplysningarna om Schades Nordics återförsäljning utgjorde relevant bevisning utan att ha kontrollerat den, gör domstolen följande bedömning.

57 Den granskning av lagenligheten som föreskrivs i artikel 263 FEUF innebär att tribunalen ska göra en såväl rättslig som faktisk kontroll av de argument som en sökande har anfört mot den angripna rättsakten, samt att den är behörig att pröva bevisningen och ogiltigförklara nämnda rättsakt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 juli 2014, Telefónica och Telefónica de España/kommissionen, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, punkt 53).

58 På området för den gemensamma handelspolitiken, och särskilt i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder, framgår det av domstolens fasta praxis att unionsinstitutionerna har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning med hänsyn till de komplicerade ekonomiska och politiska situationer som de ska bedöma, vilket innebär att domstolsprövningen av detta stora utrymme för skönsmässig bedömning ska begränsas till en kontroll av att reglerna för handläggning har följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för bedömningen är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkterna 35 och 36 och där angiven rättspraxis).

59 Det framgår dessutom även av domstolens fasta praxis att tribunalens prövning av den bevisning som ligger till grund för unionsinstitutionernas konstateranden inte utgör en ny bedömning av omständigheterna som ersätter institutionernas bedömning. Denna prövning inkräktar inte på det stora utrymme för skönsmässig bedömning som dessa institutioner förfogar över på det handelspolitiska området, utan syftar endast till att kontrollera huruvida bevisningen ger stöd för de slutsatser som institutionerna har dragit. Det ankommer således på tribunalen att pröva inte bara huruvida de bevis som åberopats är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, utan även huruvida dessa bevis utgör samtliga relevanta uppgifter som ska beaktas för att bedöma en komplicerad situation och huruvida de kan ligga till grund för de slutsatser som har dragits (dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 37 och där angiven rättspraxis).

60 I punkt 84 i den överklagade domen påpekade tribunalen att den viktning som kommissionen gjorde, vilken grundade sig på en jämförelse i förhållande till den totala försäljningen av den berörda produkten till unionen mellan, å ena sidan, direkt och indirekt försäljning till oberoende kunder och, å andra sidan, försäljningen till närstående bearbetningsföretag för omvandling till små rullar, påverkade beräkningen av den av Hansol tillämpade dumpningsmarginalen, då dumpningsnivån för den direkta och indirekta försäljningen av den berörda produkten var betydligt lägre än dumpningsnivån för den försäljning som skett till närstående bearbetningsföretag för omvandling av den berörda produkten till små rullar. Därefter fann

tribunalen, i punkterna 85–86 i den överklagade domen, att även om kommissionen hade tillgång till uppgifter om de aktuella produktvolymerna som Schades Nordic hade köpt av Hansol och sålt vidare till oberoende kunder, ansåg den ändå att denna försäljning, i likhet med försäljningen till Heipa och R + S, i sin helhet hade genomförts i syfte att omvandla den berörda produkten till små rullar. Av den omständigheten att kommissionen inte hade beaktat uppgifterna om Schades Nordic drog tribunalen slutligen slutsatsen att denna institution vid beräkningen av dumpningsmarginalen på grundval av Schades uppgifter hade fäst alltför stor vikt vid försäljningen till de närstående bearbetningsföretagen för omvandling till små rullar, varigenom den faktiska dumpningen som Hansol tillämpade blev större. Tribunalen fann följaktligen att kommissionens beräkningar inte återspeglade den verkliga omfattningen av Hansols dumpning, och (i punkt 87 i den överklagade domen) att kommissionen således hade åsidosatt artikel 2.11 i grundförordningen.

61 Tribunalen gjorde därigenom den lagenlighetsprövning som åligger den enligt artikel 263 FEUF genom att kontrollera huruvida kommissionen hade beaktat samtliga relevanta uppgifter om återförsäljningen av den berörda produkten av de närstående bearbetningsföretagen och huruvida de uppgifter som beaktats på detta sätt gjorde det möjligt för kommissionen att på ett tillräckligt tillförlitligt sätt fastställa omfattningen av den dumpning som Hansol ägnat sig åt.

62 Den omständigheten att tribunalen inte kontrollerade uppgifterna om Schades Nordics försäljning av den berörda produkten till oberoende kunder innebär inte att tribunalen missuppfattade bevisningen eller ersatte kommissionens bedömning med sin egen. Eftersom dessa uppgifter hade lämnats in till kommissionen i vederbörlig ordning under undersökningsförfarandet, såsom framgår av punkterna 52–55 i förevarande dom, och eftersom de a priori var relevanta för beräkningen av dumpningen, borde kommissionen ha beaktat dem och kontrollerat dem. Tribunalen prövade vilka följder underlåtenheten att beakta och kontrollera dessa uppgifter hade för giltigheten av kommissionens bedömningar avseende den dumpning som hade förekommit. Den omständigheten att det, med hänsyn till nämnda uppgifter, åtminstone förelåg en risk för att kommissionen hade fäst alltför stor vikt vid försäljningen till de närstående bearbetningsföretagen för omvandling till små rullar varigenom den faktiska dumpningen som Hansol tillämpade blev större, räckte för att äventyra trovärdigheten och den objektiva karaktären hos kommissionens bedömning av den dumpning som Hansol tillämpade.

63 Tribunalen kunde därför, i punkt 87 i den överklagade domen, konstatera att kommissionens beräkningar inte återspeglade hela omfattningen av Hansols dumpning. Det utgjorde således inte felaktig rättstillämpning att tribunalen i punkterna 87 och 105 i den överklagade domen fastställde att kommissionen hade åsidosatt artiklarna 2.11 och 9.4 andra stycket i grundförordningen av detta skäl. I punkt 92 i den överklagade domen kunde tribunalen därmed bifalla den första anmärkningen av den andra delen av den första grund som anförts i första instans och i punkt 106 i den överklagade domen den första delen av den andra grund som anförts i första instans.

64 I motsats till vad kommissionen hävdat innebär denna bedömning av tribunalen inte någon motsättning mellan att beakta Schades Nordics individuella uppgifter och i vilken mån Schades uppgifter är representativa. Såsom framgår av punkterna 85 och 86 i den överklagade domen hade kommissionen beslutat att använda Schades uppgifter för att beräkna dumpningsmarginalen för Hansols försäljning till de tre andra närstående bearbetningsföretagen. Vid denna beräkning ansåg kommissionen att Schades var det enda bearbetningsföretag som var knutet till Hansol-koncernen och som sålde den berörda produkten vidare till oberoende kunder.

Enligt Schades Nordics uppgifter hade företaget emellertid också sålt en viss volym av den berörda produkten vidare till oberoende kunder. Med tanke på att kommissionen var medveten om att Schades hade sålt vidare vissa kvantiteter av den berörda produkten till oberoende kunder utan bearbetning, bedömde tribunalen att kommissionen borde låtit denna situation återspeglas beträffande försäljningen av de berörda produkterna till andra närstående bearbetningsföretag. Det resonemanget innehåller inga motsägelser. Att Schades uppgifter är representativa utesluter inte att den beräkning som bygger på dessa uppgifter är felaktig på grund av att alla relevanta uppgifter i detta avseende inte beaktats.

65 Av dessa skäl sammantagna kan överklagandet därför inte i någon del bifallas avseende den första grunden.

Den andra grunden

Parternas argument

66 Kommissionen, med stöd av ETPA, har anfört att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning i punkterna 152–158 i den överklagade domen genom att göra en absolut åtskillnad mellan den situation som avses i artikel 2.1 andra stycket i grundförordningen, där en exportör inte säljer den undersökta produkten på sin hemmamarknad, och den situation som avses i artikel 2.3 första stycket i den förordningen, där ingen försäljning av produkten sker vid normal handel eller där försäljningen är otillräcklig. Tribunalen fann därför felaktigt att kommissionen hade åsidosatt artikel 2.1 i grundförordningen vid beräkningen av Artones normalvärde.

67 Denna tolkning strider mot ordalydelsen i artikel 2.1 andra stycket i grundförordningen, där det i olika språkversioner föreskrivs att normalvärdet ”får” fastställas i enlighet med den metod som beskrivs i det stycket. Denna bestämmelse innebär inte en skyldighet, utan en möjlighet. Den tolkningen bekräftas också enligt ETPA av bestämmelsens tillkomst.

68 Tribunalens tolkning av artikel 2 i grundförordningen är inte förenlig med artikel 2.2 i antidumpningsavtalet, enligt vilken avsaknad av försäljning på hemmamarknaden endast kan leda till två metoder för att fastställa normalvärdet, antingen genom att konstruera det på grundval av produktionskostnaden, vilket kommissionen gjorde i detta fall, eller genom att använda ett representativt exportpris till ett lämpligt tredjeland.

69 Enligt kommissionen strider tribunalens tolkning mot antidumpningstullens individuella karaktär enligt bland annat artikel 9.5 andra stycket i grundförordningen, som är avsedd att uppmuntra till användning av exportörens egna uppgifter i stället för andra producenters uppgifter vid fastställandet av normalvärdet.

70 Kommissionen anser att tribunalens tolkning begränsar skyddet av de processuella rättigheterna för det undersökta företaget. Detta företag skulle hamna i en ofördelaktig situation om den undersökande myndigheten använde uppgifter från en annan exporterande tillverkare för att beräkna normalvärdet. I en sådan situation skulle företaget endast ha tillgång till den icke-konfidentiella versionen av de uppgifter som konkurrenten tillhandahåller.

71 Tribunalens tolkning innebär enligt kommissionen att man på ett konstlat sätt skiljer mellan en situation där ingen försäljning har ägt rum och en situation där ingen försäljning inom ramen för normal affärsverksamhet har ägt rum. Dessa situationer är dock delvis överlappande. ETPA har betonat att det inte är någon rättslig skillnad mellan en situation där det inte finns någon försäljning och en situation där det inte finns tillräcklig försäljning i exportlandet.

72 Kommissionen anser att domen av den 1 oktober 2014, rådet/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), som tribunalen hänvisade till i punkt 152 i den överklagade domen, saknar relevans för det aktuella målet, eftersom den domen endast avser definitionen av begreppet ”försäljning vid normal handel” i den mening som avses i artikel 2.3 i grundförordningen.

73 Enligt ETPA avser första stycket i artikel 2.1 i grundförordningen en annan situation än andra stycket. Den tolkning av första stycket som följer av domen av den 1 oktober 2014, rådet/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), kan därför inte tillämpas på tolkningen av andra stycket. ETPA har tillagt att i motsats till vad tribunalen uttalade i punkt 157 i den överklagade domen, är skillnaderna mellan Hansol och Artone i fråga om kostnadsstruktur och försäljningspriser inte skälet till att kommissionen inte fastställde normalvärdet för Artone på grundval av det företagets priser. Kommissionen fastställde i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen att försäljningsvolymerna för två av Artones produkter inte var representativa och använde sig därför av den metod som föreskrivs i artikel 2.3 i den förordningen. Kommissionen motiverade sitt beslut att använda produktionskostnaden i stället för andra säljares eller producenters priser på grund av skillnaderna i kostnadsstrukturer och försäljningspriser mellan Artone och Hansol.

74 Hansol anser att det finns en hierarkisk ordning i de metoder för att fastställa normalvärdet som avses i artikel 2 i grundförordningen. Av de olika styckena i artikel 2.1 i grundförordningen framgår att normalvärdet i huvudsak ska grundas på de inhemska priserna. Den omständigheten att den exporterande tillverkarens inhemska priser enligt strukturen i dessa olika underavsnitt ska prioriteras framför andra säljares eller producenters inhemska priser vid fastställandet av normalvärdet innebär dock inte att ett konstruerat normalvärde bör prioriteras framför ett normalvärde som grundar sig på inhemska priser. En sådan tolkning skulle strida mot domstolens bedömning i domen av den 1 oktober 2014, rådet/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 20), enligt vilken fastställandet av normalvärdet på grundval av priserna är regeln medan konstruktion av normalvärdet är undantag.

75 Hansol anser vidare att kommissionens resonemang strider mot dess tidigare praxis och att varken antidumpningsavtalet, som inte innehåller någon bestämmelse som liknar artikel 2.1 andra stycket i grundförordningen, eller skyddet för de berörda parternas processuella rättigheter utgör hinder för tribunalens tolkning av artikel 2.1 och 2.3 i grundförordningen.

Domstolens bedömning

76 Fastställandet av en produkts normalvärde är ett av de viktigaste stegen för att fastställa förekomsten av eventuell dumpning (dom av den 22 mars 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 19, och dom av den 1 oktober 2014, rådet/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 20).

77 Enligt artikel 2.1 första stycket i grundförordningen ska normalvärdet vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller ska betala vid normal handel. I andra stycket i bestämmelsen anges att om exportören i exportlandet inte tillverkar eller säljer den likadana produkten får normalvärdet fastställas på grundval av andra säljares eller producenters priser.

78 Artikel 2.1 i grundförordningen uttrycker således den allmänna principen att normalvärdet i princip baseras på de priser som oberoende kunder i exportländerna har betalat eller ska betala vid normal handel i exportländerna (dom av den 22 mars 2012 i målet GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 19).

79 Denna allmänna princip har företräde vid fastställande av normalvärdet. Såsom tribunalen påpekade i punkt 148 i den överklagade domen har domstolen slagit fast att enligt både ordalydelsen och systematiken i artikel 2.1 första stycket i grundförordningen är det det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas vid normal handel som i princip ska beaktas i första hand vid fastställandet av normalvärdet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 oktober 2014, rådet/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 20 och där angiven rättspraxis). Eftersom artikel 2.1 andra stycket i grundförordningen anger att denna allmänna princip ska tillämpas när villkoren i första stycket i bestämmelsen inte är uppfyllda, ska den också tolkas på det sättet att den ska tillämpas med företräde när det gäller metoderna för fastställande av normalvärdet.

80 Enligt artikel 2.3 första stycket i grundförordningen kan den allmänna principen i artikel 2.1 i förordningen endast frångås i de fall då det inte förekommer någon försäljning av den likadana produkten vid normal handel eller denna försäljning är otillräcklig, eller om försäljningen på grund av den särskilda marknadssituationen inte möjliggör någon riktig jämförelse. Då ska normalvärdet beräknas på grundval av produktionskostnaden i ursprungslandet jämte ett skäligt belopp för att täcka kostnader samt vinst, eller på grundval av representativa exportpriser (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 oktober 2014, rådet/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 20 och där angiven rättspraxis).

81 I artikel 2.1 första och andra stycket och artikel 2.3 första stycket i grundförordningen fastställs således en hierarki mellan de metoder för fastställande av normalvärdet som anges i dessa bestämmelser. Det följer av detta att de situationer som täcks av var och en av dessa metoder inte överlappar varandra, i motsats till vad kommissionen har hävdat.

82 Denna tolkning strider inte mot skyldigheten att tolka artikel 2.1 och 2.3 i grundförordningen i överensstämmelse med artikel 2.2 i antidumpningsavtalet. Det stämmer att de internationella avtal som unionen har ingått har företräde framför unionens sekundärrätt och att den senare så långt som möjligt ska tolkas i enlighet med dessa avtal (dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 31 och där angiven rättspraxis). Som generaladvokaten också påpekade i punkt 108 i sitt förslag till avgörande innehåller antidumpningsavtalet emellertid inte någon bestämmelse som liknar artikel 2.1 i grundförordningen, som inte behandlar den omständighet som avses i artikel 2.2 i antidumpningsavtalet, nämligen att det inte förekommer någon försäljning.

83 I motsats till vad kommissionen har hävdat påverkar den tolkning som avses i punkterna 78–81 ovan inte exportörernas processuella rättigheter. Om normalvärdet fastställs på grundval av andra exportörers eller producenters priser i enlighet med artikel 2.1 andra stycket i grundförordningen kan dessa rättigheter säkras genom icke-konfidentiella sammanfattningar av uppgifterna från dessa andra exportörer eller producenter.

84 Vad slutligen gäller ETPA:s invändning mot punkt 157 i den överklagade domen ska det erinras om att det, såsom framgår av punkterna 79 och 80 ovan, endast är möjligt att avvika från tillämpningen av metoderna för att fastställa normalvärdet på grundval av försäljningspriset för den liknande produkten på exportlandets hemmamarknad i de fall då det inte förekommer någon försäljning av den likadana produkten vid normal handel eller denna försäljning är otillräcklig, eller om försäljningen på grund av den särskilda marknadssituationen inte möjliggör någon riktig jämförelse. Det är endast i sådana fall som artikel 2.3 i grundförordningen medger att normalvärdet antingen konstrueras på grundval av produktionskostnaden i ursprungslandet eller fastställs på grundval av exportpriserna. Tribunalen gjorde därför inte fel när den i punkt 157 i den överklagade domen konstaterade att skillnaderna mellan Artones och Hansols kostnadsstrukturer och försäljningspriser inte ingår i undantagen från metoden att fastställa normalvärdet på grundval av de faktiska priserna på exportlandets hemmamarknad.

85 Tribunalen gjorde sig därför inte skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkterna 152–158 i den överklagade domen konstaterade att det följer av artikel 2.1 i grundförordningen att normalvärdet, när exportören inte säljer den likadana produkten, ska fastställas på grundval av andra säljares eller producenters priser och inte på grundval av det berörda företagets produktionskostnader, och att kommissionen hade åsidosatt denna artikel när den beräknade normalvärdet för de aktuella produkttyperna från Artone.

86 Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den andra grunden.

Den tredje grunden

Parternas argument

87 Kommissionen har, understödd av ETPA, gjort gällande att de skäl som anges i punkterna 196–205 och 208–213 i den överklagade domen uttrycker en felaktig rättstillämpning. Tribunalen slog fast att kommissionen, vid beräkningen av skademarginalen, var skyldig att beräkna den prisunderskridandemarginal som var hänförlig till försäljningen av jumborullar av närstående bolag på grundval av de försäljningspriser som avtalats mellan Schades och dess oberoende kunder och inte, såsom den gjorde, genom att analogt tillämpa artikel 2.9 i grundförordningen genom att sänka de faktiska försäljningspriserna till ett cif-pris vid unionens gräns. I avsaknad av en definition och en metod för att beräkna prisunderskridandemarginalen anser kommissionen att denna beräkning låg inom ramen för dess breda bedömningsutrymme. Beräkningen var dessutom motiverad mot bakgrund av artikel 3.3 i grundförordningen, enligt vilken förekomsten av ett betydande prisunderskridande ska undersökas på nivån för ”den dumpade importen” och inte på nivån för det efterföljande återförsäljningspriset på unionsmarknaden. Tribunalens grundade felaktigt sin bedömning på konkurrensrätten i stället för på den handelspolitiska lagstiftningen och konstruerade felaktigt och på ett diskriminerande sätt ett separat exportpris för beräkningen av dumpningsbeloppet jämfört med det pris som användes vid beräkningen av skadan.

88 Hansol anser att tribunalen inte gjorde fel när den fann att kommissionen använde en felaktig metod för att beräkna prisunderskridandemarginalen i den omtvistade förordningen.

89 För det första anser Hansol att en analog tillämpning av artikel 2.9 i grundförordningen klart strider mot artikel 3.1 i den förordningen, eftersom dessa bestämmelser har olika syften.

90 För det andra har Hansol hävdat att det följer av WTO:s och kommissionens praxis att det för att undersöka om det föreligger ett betydande prisunderskridande krävs en jämförelse av priserna, inte på nivån för ”dumpad import” utan på samma handelsnivå, vilken definieras utifrån typen av kunder. Att tillämpa artikel 2.9 i grundförordningen vid beräkningen av prisunderskridandemarginalen skulle i detta fall vara liktydigt med att jämföra priser som inte är jämförbara, eftersom de inte har samma priskomponenter. Tillämpningen av denna bestämmelse i grundförordningen skulle leda till att justeringar görs på en nivå längre upp i distributionskedjan än unionsförsäljningen.

91 För det tredje anser Hansol att metoderna för att beräkna dumpning inte är jämförbara med metoderna för att beräkna skadan, vilket kommissionen ska ha medgett i sin tidigare praxis. Denna praxis, samt domarna av den 30 november 2011, Transnational Company ”Kazchrome” och ENRC Marketing/rådet och kommissionen (T-107/08, EU:T:2011:704, punkt 63), och dom av den 10 april 2019, Jindal Saw och Jindal Saw Italia/kommissionen (T-301/16, EU:T:2019:234, punkt 187), motsäger dessutom argumentet att det är vid unionens gräns som priseffekterna till följd av den dumpade importen bör bedömas. Enligt Hansol ska priserna inte jämföras vid unionens gräns utan vid försäljningen till den första oberoende kunden, eftersom det är på denna nivå som konkurrensen äger rum i unionen.

92 För det fjärde har Hansol gjort gällande att försäljning i unionen genom närstående enheter och försäljning direkt till oberoende kunder är två olika situationer som kommissionen har behandlat på samma sätt, vilket strider mot principen om likabehandling.

93 Hansol anser att kommissionens invändningar mot punkt 204 i den överklagade domen inte kan tas upp till prövning, eftersom de rör sakfrågor.

Domstolens bedömning

94 Enligt artikel 1.1 i grundförordningen är det för att en antidumpningstull ska kunna tas ut på en dumpad produkt avgörande att dess övergång till fri omsättning inom unionen vållar skada.

95 I artikel 3.2 i samma förordning föreskrivs att en objektiv granskning ska göras av den dumpade importens omfattning och inverkan på priserna på unionsmarknaden för likadana produkter samt av denna imports inverkan på unionsindustrin för att fastställa skada. När det gäller importens inverkan på priserna anger artikel 3.3 i förordningen att det ska övervägas huruvida de dumpade importprodukterna sålts till betydligt lägre pris än priset för den likadana produkten framställd av unionsindustrin.

96 Det ska påpekas att tribunalen, i punkterna 196–205 i den överklagade domen, fann att kommissionen hade gjort en uppenbart oriktig bedömning när den inte fastställde den skada som orsakats vid återförsäljning av den aktuella produkten av ett närstående bearbetningsföretag på grundval av priset på den aktuella produkten när Schades sålde den vidare till sina första oberoende kunder på unionsmarknaden, utan på grundval av ett konstruerat cif-pris vid unionens gräns, såsom skedde genom beräkningen av skadan till följd av Schades försäljning på samma marknad av den aktuella produkten bearbetad till små rullar.

97 I punkt 199 i den överklagade domen drog tribunalen den slutsatsen av domen av den 30 november 2011, Transnational Company ”Kazchrome” och ENRC Marketing/rådet och kommissionen (T-107/08, EU:T:2011:704), att det i samband med fastställandet av skada och den referenspunkt mot vilken priserna på Hansols produkter skulle beräknas för att jämföras med

unionsindustrins priser var de priser som förhandlats fram mellan ett företag och dess kunder och inte priserna i ett mellanliggande skede som kan ha varit avgörande för kundernas beslut att köpa det företagets produkt och inte unionsindustrins. När det gäller återförsäljning konstaterade tribunalen emellertid att det var den berörda produkten som konkurrerade med unionsindustrins likadana produkt och orsakade skada för denna industri. Tribunalen drog av detta, i punkt 201 i den överklagade domen, slutsatsen att ”referenspunkten” beträffande Schades återförsäljning av den berörda produkten inte låg på nivån vid unionen gräns, utan på nivån för de oberoende kunderna till det närstående bearbetningsföretaget. Tribunalen fann i punkt 203 i den överklagade domen att kommissionen hade gjort fel när den vid fastställandet av förlusten för denna återförsäljning till oberoende kunder tog hänsyn till ett exportpris från vilket försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader och en vinstmarginal drogs av.

98 För att bedöma om tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning ska det erinras om att, såsom framgår av punkt 58 ovan, unionens institutioner har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller handelspolitiska skyddsåtgärder, vilket innebär att den rättsliga prövningen av en sådan bedömning måste begränsas till att kontrollera att förfaranderegelerna har iakttagits, att de faktiska omständigheterna är korrekta i sak, att det inte har gjorts någon uppenbart oriktig bedömning av dessa omständigheter och att det inte har förekommit något maktmissbruk.

99 Eftersom undersökningen av om det föreligger prisunderskridande är en ekonomiskt komplex fråga för vilken grundförordningen inte föreskriver en bestämd metod, har kommissionen ett stort utrymme för skönsmässig bedömning i detta avseende. I enlighet med den rättspraxis som nämns i punkt 58 ovan kan man följaktligen tänka sig att analogt tillämpa den metod för priskonstruktion som avses i artikel 2.9 i grundförordningen för att undersöka prisunderskridande, under förutsättning att denna metod ligger inom den rättsliga ram som fastställs i grundförordningen och inte leder till ett uppenbart felaktigt resultat.

100 I detta avseende bör två särskilda krav som fastställs i grundförordningen beaktas vid beräkningen av om det föreligger prisunderskridande.

101 Det krävs enligt artikel 3.2 i grundförordningen att denna beräkning ska inbegripa en objektiv granskning av importens inverkan på priserna. Detta krav innebär i sig att prisjämförelsen ska göras i samma skede av saluföringen av de aktuella produkterna. Det är nämligen endast med iakttagande av detta villkor som, för det första, importens faktiska inverkan på priserna på en likadan produkt framställd av unionsindustrin kan beaktas på ett korrekt sätt, för det andra, försäljningen av den berörda produkten och försäljningen av den likadana produkten framställd av unionsindustrin kan anses ha samma ”referenspunkt”, för det tredje, de berörda produkternas pris vid försäljningen till de första oberoende kunderna objektivt kan beaktas vid beräkningen av prisunderskridandet och, för det fjärde, jämförelsen av priserna på den nivå där konkurrensen äger rum i unionen kan vara relevant.

102 Vidare följer det av artikel 1.1 jämförd med artikel 3.2 i grundförordningen att skadan ska bedömas vid ”övergång till fri omsättning inom unionen” av den dumpade produkten. Följaktligen ska prisunderskridandet i princip beräknas på nivån för den dumpade importen.

103 I förevarande fall framgår det av tribunalens konstateranden att kommissionen bedömde förekomsten av ett prisunderskridande vad avser den berörda produkten genom att jämföra det pris fritt fabrik som tillämpades av de europeiska tillverkare som saluförde produkter som motsvarade den berörda produkten med cif-priset vid unionens gräns för den berörda

produkten. Detta sistnämnda pris motsvarar priset vid övergången till fri omsättning i unionen, det vill säga importpriset precis efter det att produkten tullklarerats vid unionens gräns. Kommissionen jämförde således de priser som tillämpades av den europeiska tillverkaren och av importören i det inledande skedet av saluföringen av den berörda produkten.

104 Såsom kommissionen med rätta har gjort gällande gjorde sig tribunalen skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att detta resonemang var behäftat med en uppenbart oriktig bedömning. Detta resonemang syftade nämligen, i enlighet med kraven i artikel 3.2 i grundförordningen, till att säkerställa att prisjämförelsen gjordes på ett objektivt sätt i samma skede av saluföringen och att den, vad beträffar den dumpade produkten, motsvarade nivån för importen.

105 Kommissionen kunde närmare bestämt, för att säkerställa en objektiv jämförelse av priserna vid första övergången till fri omsättning av den berörda produkten i unionen, konstruera detta cif-pris vid unionens gräns genom att dra av försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader och en vinstmarginal från Schades pris vid återförsäljningen av den berörda produkten till oberoende kunder. Denna analoga tillämpning av artikel 2.9 i grundförordningen omfattades nämligen av det stora utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen förfogar över för att genomföra artikel 3.2 i denna förordning och kunde således inte i sig anses vara behäftad med en uppenbart oriktig bedömning.

106 I motsats till vad tribunalen slog fast i punkt 201 i den överklagade domen, motsvarar beaktandet av priset i samband med det närstående bearbetningsföretagets första återförsäljning till en oberoende kund i unionen inte saluföringsskedet fritt fabrik av den likvärdiga produkt som framställs i unionsindustrin, utan ett senare skede av saluföringen av denna produkt. Det närstående bearbetningsföretagets pris vid försäljningen till den första oberoende kunden är nämligen inte importpriset, utan ett återförsäljningspris.

107 Tribunalen gjorde sig således skyldig till en felaktig rättstillämpning när den, i punkt 203 i den överklagade domen, fann att kommissionen felaktigt hade beslutat att dra av försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader och en vinstmarginal beträffande Schades återförsäljning av den berörda produkten till oberoende kunder, i syfte att fastställa exportpriserna för nämnda produkt i samband med fastställandet av skadan.

108 Tribunalens bedömning, i punkt 204 i den överklagade domen, vad gäller inverkan av kommissionens påstådda fel på giltigheten av omfattningen av det prisunderskridande som fastställts i den omtvistade förordningen är således också felaktig, utan att det är nödvändigt att pröva frågan huruvida nämnda bedömning utgör en bedömning av de faktiska omständigheterna som kommissionen inte kunde ta upp i sitt överklagande.

109 Av detta följer att det var fel av tribunalen att i punkt 205 i den överklagade domen bifalla talan såvitt avsåg den femte grundens andra del i första instans.

110 Det ska vidare påpekas att tribunalen, i punkterna 208–212 i den överklagade domen, fann att även den beräkning av prisunderskridandemarginalen på 9,4 procent som kommissionen gjorde i den omtvistade förordningen grundade sig på den felaktiga viktningen av försäljningen som gjordes vid beräkningen av dumpningen. Eftersom det inte kunde uteslutas att dessa fel påverkade kommissionens slutsats avseende analysen av prisunderskridandet och undersökningen av den skada som unionsindustrin lidit, biföll tribunalen talan även såvitt avser denna tredje del av den femte grunden i första instans.

111 Såsom framgår av punkterna 47–65 ovan hade tribunalen emellertid fog för att finna att kommissionen hade begått ett fel som påverkade tillförlitligheten av viktningen av försäljningarna vid beräkningen av dumpningen. Det har dessutom inte bestritts att samma viktning användes för att beräkna prisunderskridandet. Felet i samband med beräkningen av viktningen av försäljningarna medför således att tillförlitligheten av kommissionens bedömning med avseende på den i den omtvistade förordningen fastställda prisunderskridandemarginalen kan ifrågasättas.

112 Av detta följer att tribunalen – trots att den, såsom framgår av punkterna 98–107 ovan, gjorde en felaktig rättstillämpning när den underkände den metod kommissionen använde sig av för att beräkna den skada som orsakats genom ett närstående bearbetningsföretags vidareförsäljning av den berörda produkten – hade fog för att anse att det inte kunde uteslutas att det fel som kommissionen hade begått vid beräkningen av viktningen av försäljningarna påverkade analysen av prisunderskridandet och undersökningen av den dumpade importens inverkan på likadana produkter framställda inom unionsindustrin. Tribunalen kunde således i punkt 212 i den överklagade domen bifalla talan såvitt avsåg den femte grundens tredje del i första instans. Talan kan således inte vinna bifall på den tredje grunden, eftersom den är verkningslös.

113 Mot denna bakgrund kunde tribunalen i punkt 213 i den överklagade domen, slå fast att den omtvistade förordningen skulle ogiltigförklaras i den del den avsåg Hansol.

114 Av dessa överväganden följer att huvudöverklagandet ska ogillas.

Anslutningsöverklagandet

115 ETPA har åberopat två grunder till stöd för sitt anslutningsöverklagande. Den första avser ett åsidosättande av artikel 2.11 i grundförordningen och den andra ett åsidosättande av artikel 18 i samma förordning i samband med tribunalens bedömning av viktningen mellan å ena sidan försäljningen av de berörda produkterna till oberoende kunder och å andra sidan försäljningen av dessa produkter till de närstående bearbetningsföretagen för omvandling av produkten till små rullar.

Den första grunden

Parternas argument

116 ETPA anser att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den, i punkterna 84–87, 92 och 100–106 i den överklagade domen, fann att kommissionen hade åsidosatt artikel 2.11 i grundförordningen genom att beräkna dumpningsmarginalen på grund av en viktning utan att ta hänsyn till att en större del av försäljningen till de närstående bearbetningsföretagen än den kommissionen hade beaktat var avsedd för återförsäljning och inte för bearbetning.

117 ETPA gör i första hand gällande att tribunalen åsidosatt artikel 2.11 i grundförordningen i och med att denna bestämmelse varken innehåller krav eller anvisningar med avseende på den korrekta metoden för att beräkna viktningen. I den överklagade domen slås det endast fast att denna bestämmelse har åsidosatts, utan att det preciseras vilka specifika delar eller krav kommissionen åsidosatt.

118 ETPA gör i andra hand gällande att tribunalens bedömning bygger på en felaktig rättstillämpning, eftersom artikel 2.11 i grundförordningen inte kräver att den metod som används för att konstruera exportpriset ska användas vid beräkningen av viktningen.

119 Enligt ETPA var Schades uppgifter endast representativa med avseende på att beräkna exportpriset för de närstående bearbetningsföretagen men inte med avseende på att beräkna försäljningsvolymerna för de närstående bearbetningsföretag som inte samarbetat och som inte kunnat kontrolleras. Grundförordningen kräver inte att kommissionen ska beräkna denna volym för att kunna utföra viktningen. Enligt ETPA hade tribunalen inte fog för att anse att dessa volymer exakt återspeglade de närstående bearbetningsföretagens försäljningsvolymer.

120 Tribunalens bedömningar, att kommissionens beräkningar inte återspeglade den verkliga omfattningen av den dumpning som förekommit och att tillämpningen, med avseende på de tre övriga närstående bearbetningsföretagens försäljning, av samma procent som Schades procent på jumborullar som inte bearbetats gav en bättre uppfattning om dumpningens omfattning, saknar faktisk och rättslig grund.

121 Vad beträffar avsaknaden av faktisk grund har ETPA gjort gällande att tribunalen, i och med att det saknades tillgängliga uppgifter avseende två närstående bearbetningsföretag som inte samarbetat och i och med att uppgifter avseende det tredje bearbetningsföretaget inte kontrollerats, inte kunde veta vad dessa bearbetningsföretags försäljningsvolymer exakt återspeglade. Om Schades försäljning av jumborullar till oberoende kunder, vilken utgjorde den största volymen, hade använts för de närstående bearbetningsföretagen, skulle detta dessutom ha sänkt dumpningsmarginalen genom att på ett konstlat sätt öka andelen försäljning av jumborullar till oberoende kunder.

122 Vad beträffar avsaknaden av rättslig grund har ETPA gjort gällande att varken rättspraxis eller ordalydelsen av artikel 2.11 i grundförordningen tyder på att en dumpningsmarginal som i avsaknad av tillgängliga kontrollerade uppgifter är baserad på en ungefärlig viktning förhindrar att denna dumpningsmarginal återspeglar den verkliga omfattningen av dumpningen.

123 Hansol anser att det är uppenbart att överklagandet inte kan vinna bifall på den första grunden för anslutningsöverklagandet.

Domstolens bedömning

124 Tribunalen erinrade med rätta, i punkterna 74 och 75 i den överklagade domen, om att artikel 2.11 i grundförordningen föreskriver två metoder för att fastställa förekomsten av dumpningsmarginaler under undersökningsperioden. Den första är den symmetriska metoden som bygger antingen på en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och ett vägt genomsnittligt pris för alla exporttransaktioner till unionen eller på en jämförelse, transaktion för transaktion, mellan enskilda normalvärden och enskilda exportpriser till unionen. Den andra metoden är den så kallade asymmetriska metoden, som bygger på en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och priset för varje enskild exporttransaktion till unionen.

125 Även om denna bestämmelse inte föreskriver någon metod för att beräkna viktningen mellan å ena sidan de direkta och indirekta försäljningarna av den berörda produkten till oberoende kunder och å andra sidan försäljningarna till närstående bearbetningsföretag för omvandling till små rullar, framgår det inte desto mindre av ändamålet med bestämmelsen att den, oavsett vilken metod som väljs och oavsett hur kommissionen konkret tillämpar metoden, ska kunna

återspegla den verkliga omfattningen av dumpningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 april 2017, Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener/rådet (C-376/15 P och C-377/15 P, EU:C:2017:269, punkt 54).

126 Såsom framgår av punkterna 57–65 ovan hade tribunalen fog för att, i punkterna 84–87 i den överklagade domen finna att kommissionen, i samband med att den tillämpade den symmetriska metoden som den valt i förekommande fall, inte på ett tillförlitligt sätt hade lyckats återspegla den verkliga omfattningen av den dumpning som förekommit.

127 I motsats till vad ETPA har påstått, angav tribunalen således uttryckligen vilket krav i artikel 2.11 i grundförordningen som kommissionen hade åsidosatt i den omtvistade förordningen, det vill säga det krav som motsvarar syftet med denna bestämmelse, nämligen att se till att den använda metoden återspeglar den verkliga omfattningen av den dumpning som förekommit.

128 Talan kan därför inte vinna bifall med avseende på den anmärkning som åberopats i första hand inom ramen för den första grunden för anslutningsöverklagandet.

129 Vad gäller den anmärkning som åberopats i andra hand, nämligen att artikel 2.11 i grundförordningen inte innebär någon skyldighet för kommissionen att vid beräkningen av viktningen tillämpa den metod som använts för att konstruera exportpriset, konstaterar domstolen att denna anmärkning grundar sig på en felaktig tolkning av den överklagade domen.

130 Det framgår nämligen inte på något sätt av punkterna 83–87 i den överklagade domen att tribunalen fann att kommissionen borde ha grundat sig på artikel 2.9 i grundförordningen för att beräkna viktningen av dumpningsmarginalerna. Tribunalen fann att den av kommissionen tillämpade viktningen av dumpningsmarginalerna mellan försäljningen av den berörda produkten till oberoende kunder och försäljningen till närstående bearbetningsföretag inte återspeglade den verkliga omfattningen av Hansols dumpning, såsom krävs enligt artikel 2.11 i grundförordningen.

131 ETPA har vidare ifrågasatt tribunalens bedömning i punkterna 85 och 86 i den överklagade domen, enligt vilken kommissionen hade beslutat att använda Schades uppgifter för att beräkna dumpningsmarginalen på Hansols försäljning till de tre andra närstående bearbetningsföretagen utan att ta hänsyn till uppgifterna avseende Schades Nordic. I detta hänseende kan det konstateras att ETPA har ifrågasatt en bedömning av de faktiska omständigheterna.

132 Det framgår av artikel 256 FEUF och artikel 58 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol att tribunalen är ensam behörig dels att fastställa de faktiska omständigheterna, utom då det av handlingarna i målet framgår att de fastställda omständigheterna är materiellt oriktiga, dels att bedöma dessa faktiska omständigheter. Av detta följer att det, om bevisupptagningen av de bevis som tribunalen har godtagit till stöd för dessa omständigheter har skett på ett riktigt sätt och om de allmänna rättsprinciper och processuella regler som är tillämpliga i fråga om bevisbördan och bevisningen har iakttagits, är tribunalen ensam som ska bedöma vilket värde som uppgifterna i målet ska tillmätas. Med förbehåll för det fall att bevisningen har missuppfattats utgör nämnda bedömning således inte en rättsfråga vilken som sådan är underställd domstolens prövning (dom av den 2 juni 2016, Photo USA Electronic Graphic/rådet, C-31/15 P, ej publicerad, EU:C:2016:390, punkterna 50 och 51 samt där angiven rättspraxis).

133 Eftersom ETPA har bestritt en bedömning av de faktiska omständigheterna utan att göra gällande att de faktiska omständigheterna har missuppfattats, är domstolen inte behörig att pröva denna fråga.

134 ETPA:s argument att tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den i punkterna 86 och 87 i den överklagade domen fann att användningen av Schades försäljningsvolymer för de tre andra närstående bearbetningsföretagens försäljning mer exakt återspeglade Hansols dumpning, grundar sig dessutom på en felaktig tolkning av den överklagade domen. I nämnda punkter konstaterade tribunalen nämligen endast att kommissionen, genom att inte beakta den omständigheten att det av de uppgifter som ställts till dess förfogande framgick att inte bara Schades utan även ett av de tre andra närstående bearbetningsföretagen, det vill säga Schades Nordic, sålde de berörda produkterna vidare till oberoende kunder, hade fäst alltför stor vikt vid försäljningen till närstående bearbetningsföretag för omvandling till små rullar, och därigenom ökat Hansols dumpning.

135 ETPA anser slutligen att varken rättspraxis eller lydelsen av artikel 2.11 i grundförordningen utgör hinder för att anse att en dumpningsmarginal som i avsaknad av kontrollerade uppgifter grundar sig på en ungefärlig viktning, förhindra denna dumpningsmarginal från att återspegla dumpningens verkliga omfattning. I detta hänseende räcker det emellertid att erinra om att kommissionen, såsom framgår av punkterna 47–65 samt punkterna 124 och 125 ovan, var skyldig att kontrollera uppgifterna avseende Schades Nordic och att se till att dess beräkningar återspeglade den verkliga omfattningen av den dumpning som förekommit.

136 Mot bakgrund av dessa överväganden kan anslutningsöverklagandet inte heller vinna bifall såvitt avser den anmärkning som anförts i andra hand inom ramen för den första grunden för anslutningsöverklagandet. Anslutningsöverklagandet kan således inte vinna bifall såvitt avser någon del av den första grunden.

Den andra grunden

Parternas argument

137 ETPA anser att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning i punkterna 86 och 87 i den överklagade domen. Enligt artikel 18 i grundförordningen hade kommissionen rätt att beräkna viktningen av de olika försäljningskanalerna på grundval av de bästa tillgängliga uppgifterna. Enligt ETPA var Hansol medveten om detta, eftersom kommissionen under undersökningen hade underrättat Hansol om följderna av bristande samarbete. Eftersom Hansol hade begärt att tre närstående bearbetningsföretag inte skulle fylla i antidumpningsfrågeformuläret, borde företaget ha vetat att försäljningsvolymerna skulle fastställas på grundval av de bästa tillgängliga uppgifterna.

138 Eftersom kommissionen förfogade över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning för att fastställa vad som utgör de bästa tillgängliga uppgifterna i varje enskilt fall och eftersom tribunalen i den överklagade domen inte ansåg att kommissionen hade gjort en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna, men slog fast att användningen av Schades försäljningssiffror mer exakt återspeglade Hansols dumpningsmarginal, överskred tribunalen gränserna för sin prövning och ersatte rättsstridigt kommissionens bedömning med sin egen.

139 Hansol anser att det är uppenbart att anslutningsöverklagandet inte kan vinna bifall på den andra grunden.

Domstolens bedömning

140 Enligt artikel 18.1 i grundförordningen får kommissionen fatta beslut på grundval av tillgängliga uppgifter om en berörd part inte samarbetar eller lämnar oriktiga eller vilseledande uppgifter.

141 I förevarande fall är det utrett att Hansol under antidumpningsundersökningen begärde att de andra närstående bearbetningsföretagen än Schades skulle undantas från att besvara antidumpningsfrågeformulären. Det är vidare ostridigt att kommissionen godtog denna begäran och att den därför begränsade sin begäran om uppgifter med avseende på de närstående bearbetningsföretagen till de uppgifter som rörde Schades.

142 En sådan begäran kan inte likställas med en vägran att samarbeta i den mening som avses i artikel 18.1 i grundförordningen. Av detta följer att denna bestämmelse, i motsats till vad ETPA har påstått, inte är tillämplig i förevarande fall.

143 Den omständigheten att endast Schades besvarade antidumpningsfrågeformuläret och att de övriga bearbetningsföretagen hade befriats från att besvara frågeformuläret påverkar inte kommissionens skyldighet att beakta de relevanta uppgifter som den har kunnat få kännedom om under det administrativa förfarandet för att bedöma den verkliga omfattningen av den dumpning som förekommit. Såsom har angetts i punkterna 49–51 ovan är kommissionen nämligen skyldig att beakta dessa uppgifter mot bakgrund av syftet med grundförordningen och den omsorgsplikt som åligger den.

144 ETPA saknar således fog för sitt påstående att tribunalen överskred gränserna för sin prövning och rättsstridigt ersatte kommissionens bedömning med sin egen när den i punkterna 85 och 86 i den överklagade domen fann att kommissionen hade fäst för stor vikt vid försäljningen till de närstående bearbetningsföretagen för omvandling till små rullar och därigenom ökat Hansols faktiska dumpning. Även om kommissionen visste att en del av försäljningen av den berörda produkten till Schades blev föremål för vidareförsäljning utan bearbetning till oberoende kunder och även om den visste att åtminstone ett annat närstående bearbetningsföretag än Schades också sålde den berörda produkten vidare, ansåg den likväl att all Hansols försäljning till de tre andra närstående bearbetningsföretagen än Schades hade skett för omvandling till små rullar.

145 Av detta följer att anslutningsöverklagandet inte heller kan vinna bifall såvitt avser den andra grunden och att anslutningsöverklagandet följaktligen ska ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

146 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet ogillas. Enligt artikel 138.1 i samma rättegångsregler, som enligt artikel 184.1 ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats.

147 Vad gäller huvudöverklagandet har Hansol yrkat att kommissionen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen har tappat målet, ska den ersätta de rättegångskostnader som uppkommit med anledning av huvudöverklagandet.

148 Hansol har yrkat att ETPA ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom ETPA har tappat målet vad gäller anslutningsöverklagandet, ska ETPA ersätta rättegångskostnaderna med avseende på anslutningsöverklagandet.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

1) Huvudöverklagandet och anslutningsöverklagandet ogillas.

2) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna med avseende på huvudöverklagandet.

3) European Thermal Paper Association (ETPA) ska ersätta rättegångskostnaderna med avseende på anslutningsöverklagandet.

Underskrifter